

Có phải vì người Việt xưa xí?

Tác Giả: B&o Nh - DCVOnline

Thứ Tư, 15 Tháng 12 Năm 2010 12:48

Mọi người công dân có ý thức chính trị là tài sản quý của đất nước, và đảng phái là môi trường tốt nhất để đào tạo những tài sản quý này.

Tôi đã từng nói với một người bạn nhà tôi về sự rùng rợn, thôi, nếu ghét công, công công thì cứ dùng tình cảm tài năng của mình sáng tác, nói lên tiếng nói của mình, của người, không cần phải tham gia đảng phái làm gì... Tôi nói vậy vì e người rùng tâm hồn đa cảm nghề sĩ của bạn tôi khi dính vào đảng phái sẽ bị chi phối với những vấn đề chính trị, nhuộm màu chính trị, và khi đảng trị của một sự kiện, không còn những rung cảm nguyên sơ của người với người, với những biến động chung quanh.

Những suy nghĩ và hiểu biết của con người không đảng yên một chỗ.

Sau khi đọc bài viết "Thái độ phi chính trị" trong tập Di C&o của giáo sư Nguyễn Văn Bông, Viên trưởng Học viện Quốc gia Hành chính thuộc Đ&nh C&ng hoà miền Nam, suy nghĩ tôi đã thay đổi, nhận ra rằng người nghề sĩ chân chính không thể đứng ngoài vòng chính trị. Giáo sư Bông nhận định:

"Trên hết công của những người cầm bút, của văn sĩ, nghề nghiệp phải đặt đặt một lập trường chính trị, hoặc có hiểu quả chính trị mà họ không ý thức. Những người cầm bút trong những quyển tiểu thuyết hay những quyển tùy bút, tiểu luận ... khi họ tả cáo những đoạn trong xã hội, khi họ miêu tả chánh trị với những đề đề m&nh luận, lãng mạn, những cơn buồn chánh trị, khi họ tả cáo những thái độ của chính quyền, thì dù muốn dù không, hành vi của họ có thái độ chánh trị, có hiểu quả chánh trị, và đôi khi, nhận định của họ có ảnh hưởng sâu rộng trong cuộc sống xã hội chánh trị." (Di C&o, p. 70-71)

Đôi khi với ý thức, tôi thấy rõ điều này. Công họ qua những tác phẩm hiện thực của nhà

văn tr& Lê M& Hân, dù cô không h& m& t& n tuyên b& làm chính tr& hay vi& t nh& ng nh& n đ& nh chính tr& trong các tác ph& m này, ch& vô t& t& k& v& cu& c đ& i mình (Quê h& ng ngày tr& l& i, M& t Ng& i M& t Đ& i), hay trong phóng s& Thiên Th& n trong Đ& a Ng& c, thi sĩ Ngô T& nh Yên ch& thu& n túy k& l& i nh& ng th& m c& nh tai nghe m& t th& y v& n& n buôn ng& i t& i Kampuchia, thì ngòi bút c& a h& đã có m& t tác đ& ng chính tr& không nh&. Đi& u này cũng đúng cho các nh& c sĩ. Không ai có th& ph& nh& n vai trò chính tr& c& a các nh& c sĩ tên tu& i nh& Ph& m Duy, Tr& nh Công S& n, Tr& n Thi& n Thanh ... dù h& lúc sáng tác & t h& n cu& n hút theo h& ng thú, tình c& m và đam mê h& n là theo nh& ng ý đ& chính tr&.

Thái đ& phi chính tr&

Tôi nh& n th& y h& u h& t n& gi& i Vi& t Nam luôn t& đ& t mình ngoài chính tr&. H& cho r& ng trách nhi& m c& a đàn bà là lo vi& c nhà, ch& ng con là đ&. Trong tr& ng h& p không b& ràng bu& c b& i gia đình, có thì gi& cho các công vi& c theo ý riêng, h& cũng th& ng tránh xa các v& n đ& chính tr&, ch& làm th& vi& t văn ho& c tham gia vào m& t công vi& c t& thi& n nào đó, v& i ý nghĩ: Chính tr& là lãnh v& c c& a các ông. Tác gi& Anh Th& t& Úc mà tôi g& p trong Đ& i h& i Văn ch& ng Ph& n, tâm s& v& i tôi là ch& “không mu& n dây d& a vào chính tr& vì phe nào cũng nh& n ph& n ph& i v& mình và bồi b& n phe đ& ch, th& t khó phân tr& ng đen, ph& i trái.” Tôi không tin m& t ng& i có trình đ& và l& i “c& m bút” mà ch& có th& đ& a vào “l& i nói c& a hai phe,” thay vì nh& n đ& nh t& nh& ng s& ki& n x& y ra trong cu& c s& ng. Lý do ch& Anh Th& nêu ra ch& có th& gi& i thích là t& s& th& & v& chính tr&.

Nam gi& i Vi& t Nam thì sao? Nh& n đ& nh nghiêm túc, đàn ông Vi& t Nam cũng ít ng& i th& c s& tham gia vào chính tr& (không ph& i bàn lu& n v& chính tr&). Nh& ng t& ng& nh& “chính khách xôì th& t,” “chính khách salon”, “con buôn chính tr&” th& ng đ& c dùng đ& d& b& u nhi& u ng& i có ho& t đ& ng chính tr&. Còn trong hi& n th& c ng& i ta th& ng th& y nh& ng bè phái, x& o trá, th& đo& n trong chính tr&, và nh& ng lu& n đi& u đ& c công khai ch& p nh& n là làm chính tr& thì ph& i đ& c ác, “c& u cánh bi& n mình cho ph& ng ti& n” cũng là th& thu& t nghi& m nhiên c& a nh& ng nhà chính tr&, đ& c bi& t là các nhà chính tr& c& ng s& n. Nói chung, nh& ng khái ni& m này làm cho r& t nhi& u ng& i có cái nhìn chán ngán v& chính tr&, tuyên b& không làm chính tr&, và khoanh tay đ& ng ngoài vòng chính tr&. Tôi s& dĩ có nh& n đ& nh này cũng là t& nh& ng l& n nghe chuy& n c& a các ng& i đàn ông trong gia t& c.

Nh& ng đ& n ngày hôm nay chúng ta có th& th& y ra r& ng khuynh h& ng th& & và thái đ& phi chính tr& c& a ng& i công dân trong xã h& i Vi& t Nam đã vô hình chung đ& a đ& t n& c đ& n th& m tr& ng nh& hi& n t& i: Đ& ng CSVN hoàn toàn khuynh loát, giành đ& c quy& n chính tr& trên c& n& c.

Có phải vì người Việt xưa xí?

Tác Giả: B&#o Nh&# - DCVOnline

Thứ Tư, 15 Tháng 12 Năm 2010 12:48

Lão T&# nói, “Làm thủy thu&# c mà sai l&# m thì ch&# gi&# t m&# t ng&# i; làm chính tr&# mà sai l&# m thì tàn h&# i c&# đ&# t n&# c; làm văn hóa mà sai l&# m thì gây tai h&# a cho muôn đ&# i.” Tuy nhiên, tr&# c&# các hi&# n tr&# ng c&# a Vi&# t Nam, ai có thể ch&# i c&#i đ&# c r&# ng chính vì n&# n chính tr&# sai l&# m, c&# n&# c&# đ&# i s&# cai tr&# c&# a ng&# i C&# ng S&# n mà n&# n văn hóa t&# t đ&# p c&# a dân t&# c cũng đã và đang b&# h&# y đi&# t, cái h&# a muôn đ&# i.

Có nh&# ng quan ni&# m lý gi&# i ra đ&# lo&# i “ng&# i Vi&# t xưa xí” (ích k&#, hèn, dân trí th&# p, chia r&#, etc...) là nguyên do cho s&# m&# t n&# c, là nguyên do cho h&# a C&# ng S&# n, và cũng là h&# u qu&# cho s&# vi&# c c&# n&# c v&# n ti&# p t&# c ch&# u đ&# chúng đề đ&# u c&# i c&#. Ng&# i vi&# t không tin vào nh&# ng nguyên nhân này, mà tin r&# ng nguyên nhân chính, chính là quan ni&# m s&# ng “phi chính tr&# ” c&# a đ&# i đã s&# ng&# i dân Vi&# t chúng ta.

Xin tr&# l&# i v&# i m&# t bài vi&# t khác c&# a giáo s&# Nguy&# n Văn Bông t&# th&# p niên 70 v&# vai trò c&# a đ&# ng phái, ông vi&# t:

".... Có ý ki&# n cho r&# ng ai cũng có thể làm chính tr&# đ&# c và trong x&# dân ch&#, b&# t c&# ai cũng có thể làm b&# t c&# cái gì. Có ý ki&# n khác cho r&# ng chánh quy&# n là m&# t vi&# c ph&# c t&# p, t&# nh&# l&# m và ch&# có nh&# ng ng&# i bi&# t chuy&# n, quen thu&# c, h&# c l&# c cao m&# i có thể s&# đ&# ng chính quy&# n đ&# c. Đó là hai ý ki&# n hoàn toàn quá khích. Ý ki&# n th&# c t&# và h&# p lý là chánh quy&# n có thể đ&# c hành x&# b&# i b&# t c&# quá nhân nào có m&# t trình đ&# hi&# u bi&# t t&# i thi&# u v&# các v&# n đ&# chính tr&#. Trình đ&# hi&# u bi&# t t&# i thi&# u &# y, chính nh&# ng chính đ&# ng là nhà tr&# ng, n&# i công dân tìm th&# y. T&# i sao?

Vì m&# t chánh đ&# ng luôn luôn có v&# n đ&# t&# ch&# c, v&# n đ&# thông tin, v&# n đ&# gi&# i thích, v&# n đ&# thuy&# t ph&# c, v&# n đ&# l&# y nh&# ng quy&# t đ&# nh chính tr&# ... t&# t c&# nh&# ng v&# n đ&# t&# ng t&# nh&# m&# t chính tr&# gia ph&# i g&# p và gi&# i quy&# t. L&# dĩ nhiên, là đ&# ng viên, h&# có thể có nh&# ng cái nhìn khác bi&# t, nh&# ng quan ni&# m chính tr&# hay nh&# ng gi&# i pháp l&# ch l&# c, quá khích. Nh&# ng đ&# ng trên ph&# ng đi&# n ki&# n th&# c hi&# u bi&# t thì ch&# c ch&# n r&# ng m&# t công dân có tham gia ho&# t đ&# ng c&# a chánh đ&# ng thông th&# o các v&# n đ&# chính tr&# h&# n m&# t công dân không ph&# i là đ&# ng viên. Chánh đ&# ng là n&# i mà các v&# n đ&# chính quy&# n đ&# c đ&# t đúng v&# i trình đ&# hi&# u bi&# t c&# a công dân." (Di C&# o, p. 78-79)

Tóm l&# i, ng&# i vi&# t rút ra m&# t k&# t lu&# n t&# nh&# ng bài gi&# ng c&# a giáo s&# Bông: M&# i ng&# i công dân có ý th&# c chính tr&# là tài s&# n quý c&# a đ&# t n&# c, và đ&# ng phái là môi tr&# ng t&# t nh&# t đ&# đào t&# o nh&# ng tài s&# n quý này.

Có phải vì người Việt xưa xí?

Tác Giả: Báo Nh - DCVOnline

Thứ Tư, 15 Tháng 12 Năm 2010 12:48

Tên họ trên, người Việt rất tâm đắc khi nghe trong mắt cuộc phỏng vấn gần đây nhất của ông Đồng Ngọc Phác của đài Saigon Phát thanh, Texas với Lê Thị Công Nhân, khi được phỏng vấn về phái, cô đã phát biểu về điều như sau:

"Tôi sẽ tham gia vào chính trị chuyên nghiệp. Đồng Ngọc Thăng Tiến Việt Nam không chỉ là một ý tưởng mà là tham gia để thay đổi nên yêu cầu chuyên nghiệp. Chúng tôi bắt buộc phải học tập các tác phẩm để thay đổi trên thế giới để trở thành chuyên nghiệp."

Viên gạch của Dân chủ chính là sự đa dạng.

Khả năng của con người tiềm ẩn. Mọi người đều có khả năng làm một số việc, nhưng chúng ta dám làm. Họ nghĩ là họ không làm được, nhưng họ thật sự có thể làm được.

Không ai thay thế ai, mọi người đều có câu chuyện của mình, sự cảm nhận của mình.

Tôi tin rằng trong bất kỳ một sự biến đổi chính trị nào thì lực lượng quần chúng mới là sự cảm nhận thật sự, chứ không phải là những cá nhân xuất chúng nổi bật. Những người này chỉ có thể làm những người đầu tiên, nhưng người dẫn đường. Những người không có ai theo sau thì chúng ta dẫn đường ai bây giờ? Và chính những bước chân rậm rạp theo sau đó mới tạo thành sự cảm nhận thật sự mà chính quyền họ sợ, nhất là cái chính quyền độc tài CSVN này thì phải nói là 'kinh hãi'..."

Đồng phái và điều 4 Hiến pháp của CS

Trên đường phố, trong quán rượu, học đường, những cá nhân có thể nói chuyện vung vít, vạch ra một điều kiện vàng hoặc cảm nhận xưa xa, báo người của quan chức cầm quyền hiện tại. Họ không còn quan tâm đến nội dung, hay nói một cách chính xác, họ không thể tiếp tục kiểm soát như xưa khi còn sự những cá nhân bất mãn đã quá đông, lên đến mức không còn kiểm soát nổi. Những, họ không bao giờ bỏ qua những người bất liên kết với nhau, và có khả năng tiếp hợp. Nhà báo Nguyễn Vũ Bình năm xưa chỉ mới làm đến xin lập đồng đã bị xử tù 4 năm. Những người gia nhập đồng phái, đe dọa sự độc tôn của ĐCSVN, đi ngược lại điều 4 HP như Việt Tân, Dân Chủ, Thăng Tiến, Nhân dân Hành động, Vì Dân, Dân Chủ Nhân Dân ... bị những bên án định không có, những người chỉ lập những hội như Đoàn Văn Diên và Đoàn Huy Chương

Có phải vì người Việt xưa xỉ?

Tác Giả: B&o Nh& - DCVOnline

Thứ Tư, 15 Tháng 12 Năm 2010 12:48

thành lập Hiệp hội Công Nông, và mới đây có thêm Đ& th& Minh H&nh, Nguy&n Hoàng Qu&c Hùng, hay Đi&u Cày c&a h&i Nhà Báo T& Do, ch& m& blog kêu g&i h&c sinh bi&u tình ch&ng Trung C&ng... cũng không thoát vòng tù t&i lên t&i năm, m& i năm v&i nhà c&m quy&n CS.

Rõ ràng CSVN s& đ&ng phái, s& h&i đoàn, s& nh&ng liên k&t. Đi&u này đ& c chính Ch& t&ch n& c CHXHCNVN Nguy&n Minh Tr&i t& xác nh&n, “B& đi&u 4 Hi&n pháp là t& sát.” Đây là câu tuyên b& r&t thành th&t (có l& là duy nh&t) c&a m&t ng& i l&nh đ&o C&ng s&n. Nh&ng n&i k&t là s&c m&nh đáng g&m đ&i v&i h&. Ch&p nh&n cho các đ&ng phái khác h&p pháp c&nh tranh v&i ĐCS đ&ng nghĩa v&i khai t& ĐCS. Đi&u này ai cũng hi&u, nh&ng hi&u r&i làm gì v&i hi&u bi&t này m&i chính là công năng c&a ng& i ch&ng c&ng.

Câu nói c&a T&ng th&ng VNCH Nguy&n Văn Thi&u đã đ& c ng& i ta thêm vào m&t v& n&a, theo tôi đúng là m&t danh ngôn hoàn ch&nh nh&t trong các danh ngôn v& C&ng s&n:

Đ&ng nghe nh&ng gì C&ng s&n nói mà hãy nhìn k& nh&ng gì C&ng s&n làm. Đ&ng s& nh&ng gì C&ng s&n làm mà hãy làm nh&ng gì C&ng s&n s&.

Ng& i vi&t cũng vô tình đ& c đ& c m&t g& ý c&a b&n đ& c Tr&n Công trên di&n đàn c&a DCVOnline, đ&n gi&n nh&ng chí lý bi&t m&y:

Ch& có m&i m&t cách đó là t& nh& v&i nhau m&t câu “hãy đ&ng s&” và sát cánh bên nhau mà thôi. Đó chính là đi&u tiên quy&t c&a đ&u tranh b&t b&o đ&ng.

Ng& i m& đầu kh& c&a Đ& Minh H&nh k& con gái bà, sau khi tòa tuyên án 7 năm tù, ra ngoài cô đã hát cho Ch&ng và Hùng nghe r&ng “Chúng ta s&ng ch&t có nhau” li&n b& công an dúi đ&u cô xu&ng đ&p vào thùng xe. Rõ ràng b&t ch&p s& có m&t c&a công an, cô có nhu c&u ph&i nh&n nh& v&i chính mình v&i hai ng& i b&n đ&ng chí h&ng là h& không cô đ&n, h& luôn bên nhau.

Ph&i, ng& i dân bình th&ng nh& chúng ta không có vũ khí, không có quy&n l&c. Nh&ng chúng ta có ti&ng nói và s& đông. Ti&ng nói ngoài vi&c bàn th&o, tranh lu&n, s& không giúp ích nhi&u mà còn c&n ph&i v&n đ&ng s& đông, ph&i làm. Có th& ch&ng, tìm m&t ng& i b&n đ&ng tình; cao h&n n&a, m&t nhóm cùng chia x& nh&ng quan tâm, cùng đ&ng ý g&p s&c làm m&t vi&c. Và th&m

Có phải vì người Việt xấu xí ?

Tác Giả: B&o Nh& - DCVOnline

Thứ Tư, 15 Tháng 12 Năm 2010 12:48

chỉ khi có đi&u ki&n ho&c c& h&i, tham gia vào m&t đ&ng phái đ& t&o s&c m&nh chung ... M&t mình riêng r&, khó ai tránh kh&i s& hãi. Ch& có sát cánh bên nhau m&i giúp chúng ta không s&, l&i đ&ng th&i khi sát cánh bên nhau, chính là chúng ta "làm nh&ng gì C&ng S&n s&."

Tôi &&c mong t&t c& m&i ng&&i Vi&t Nam nh& bé nh& tôi, nh& b&n đ&u có th& chia x& chung m&t vi&n &nh đang đ&n thành s& th&t: t&m màn t&i xám đang đ&n ph& tr&m lên m&nh đ&t xinh đ&p nh& bé bên bi&n Thái Bình, Vi&t Nam c&a chúng ta, và th&m h&a đi&t vong đang đe đ&a nu&t ch&ng m&t dân t&c qua ngàn đ&i b&t khu&t. Ch&ng l&i hi&m h&a đó đòi h&i t&t c& m&i bàn tay gi& lên ch&ng đ&; nó đòi h&i m&i ng&&i Vi&t ph&i làm thêm h&n các vi&c th&&ng ngày m&t vi&c.